ତେଣୁ ଆପଣ ଯାହାକୁ ସମସ୍ୟା କୁହନ୍ତି, ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ; ସେମାନେ ସେହି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁଦିନ ସେମାନେ ଆଉ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି । ଏବଂ ଯେଉଁ ଦିନ ସେମାନେ ଆଉ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହଁନ୍ତି ସେହି ଦିନ ଆପଣ ନିଜେ ସେମାନଙ୍କର କାରଣ ଏବଂ କାରଣକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି | ଏବଂ ସମସ୍ୟାର ବିନାଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଆପଣଙ୍କଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ସହିତ ଜଡିତ, ଆପଣଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ଶକ୍ତିକୁ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ଭୌତିକ ସ୍ତରରେ ଆଣିବାର କ୍ଷମତା ସହିତ ଜଡିତ |

ଏବଂ ନୂତନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାରେ ସବୁଠାରୁ ଗୁପ୍ତ କଥା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ଅତୀତରେ ଯେପରି ଥିଲା ତାହା ନୁହେଁ । ଅତୀତରେ, ପ୍ରାଚୀନ ଜାତିରେ, ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ତା'ର ସ୍ୱାର୍ଥପର ଇଚ୍ଛାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉତ୍ପାଦ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ କି ଭବିଷ୍ୟତରେ, ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଦୁଃଖ ଏବଂ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛା ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷର ଉତ୍ପାଦ ଯାହା ଦୁଃଖର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଭିତରେ, ଏହି ଦୁଃଖର ସୀମା ବା ଏକ ସୀମାର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ କଷ୍ଟ ଭୋଗିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ଶକ୍ତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଆଣିଥାଏ ଯାହା ତାଙ୍କର ନିଜର ଇଚ୍ଛା ରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାର ଇଚ୍ଛାରୁ ଉପକୃତ ହୁଏ ଏବଂ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସେ ସେହି ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରେ ଯାହା ଅତୀତରେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲା ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟା ସେମାନଙ୍କ ର ସମସ୍ତ ଦିଗରେ, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ତୁମର ବିକାଶ ପାଇଁ, ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ପାଇଁ, ଏହି ଖେଳ ବନ୍ଦ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ; ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ବୁଦ୍ଧି, ଯେଉଁ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତିକୁ ସେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଳିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାଫଳରେ କୌଣସି ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ବଢୁଥିବା ଜୀବନରେ, ଚେତନାଜୀବନରେ, ସେ ତାଙ୍କ ମନ ଉପରେ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତିକୁ ଶୂନକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆସନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଶକ୍ତି, ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି ଥାଏ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କ ମନ ଉପରେ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତିକୁ ଶୂନ୍ୟକୁ ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୁଏ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁପରମ୍ୟାନ୍ ହୋଇଯାଏ ।

ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାର ଢାଞ୍ଚା ଭିତରେ, ଆମେ ସମସ୍ୟାର ଘଟଣାକୁ ଦେଖିପାରିବା, ଏହାକୁ ବୁଝିବାର ଏକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରକୁ ନେଇଯାଇପାରିବା, ଏହି ଅର୍ଥରେ ଯେ ଆମେ ଏହି ଅନୁଭୂତି, ସୁଯୋଗ କାରକକୁ ଦୂର କରିପାରିବା, ନିଜକୁ ଏହି ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇପାରିବା ଯେ ଏହି ଅନୁଭୂତିରେ, ଆମର ଯାହା ଅଭାବ ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଦୁଃଖ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ବୁଦ୍ଧି ଯାହା ଆମକୁ ଆମର ପ୍ରକୃତ ଇଚ୍ଛା ବଞ୍ଚିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥିଲା, କାରଣ ପୁଣି ଥରେ ଆମର ଇଚ୍ଛା ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ସଂଘର୍ଷର ଉତ୍ପାଦ ନଥିଲା।

ଏବଂ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ, ଯାହା ଆଜି ମନୁଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁଛି, ପୃଥିବୀ ପୃଥିବୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟର ମନର ଭାବନା ଉପରେ ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ଆଦେଶର ଢାଞ୍ଚା ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ କେବେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନଥିଲା, ଚାହୁଁ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଚାହୁଁ ନଥିଲା ।

ଏବଂ ଏହି ଅନୁଭୂତିରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାର ଭାବନାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ, ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମାର ଭାବନାକୁ ମିଶ୍ରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ, ଆତ୍ମାର ଯୋକକୁ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମାର ଭାବନା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା, ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ ମରଣଶୀଳ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅମର ଥିଲା । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଅମର ପରିସରରେ ଥାଏ, ସେ ଆଉ ଆତ୍ମାର ନିୟମର ଅଧୀନରେ ନଥାଏ, କାରଣ ସେ ନିଜେ ପଦାର୍ଥରେ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି।

ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନରେ ଦିନେ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବନ୍ଦ କରିବା, ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିବା, ନଷ୍ଟ କରିବା, ମୂଳପୋଛ କରିବାରୁ ରୋକିବା ଉଚିତ ୍ ବୋଲି ବୁଝିବାର ମହତ୍ତ୍ୱ ।

ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ଅନୁଭୂତିର ନିରନ୍ତର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଚେତ ସଭ୍ୟତା, ଅଚେତ ମଣିଷମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବାମ ଓ ଡାହାଣ ଭାବରେ ସମସ୍ୟା ଉପୁଜିଥାଏ, ଆତ୍ମା ପାଇଁ ଏକ ବିଶାଳ ଅଞ୍ଚଳ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ ଆପଣ, ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ, ଏକ ମନ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ଏକ ଇଚ୍ଛା ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପ୍ରେମ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ରଖନ୍ତି, ଆପଣ ଏକ ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଉପରୁ ଶକ୍ତି ବାସ୍ତବତାର ଉପ-ସ୍ତରରେ ଅବତରଣ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଥରେ ଭାଙ୍ଗିବା ଉଚିତ୍ | ସବୁ, ଶେଷ ଉପାୟରେ, କର୍ମଶୃଙ୍ଖଳା।

ମନୁଷ୍ୟ କୁ ଆଉ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ, ଯିଏ ଆଉ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ ନାହିଁ, ତା'ର ଏବଂ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂଘର୍ଷରେ ଆଗରୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ। ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ବାସ୍ତବତାରେ, ମୁଁ ଯାହା ଜାଣିଛି ତାହା ସେ ଅନୁଭବ କରିବେ ।

ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ମୁଁ ଯାହା ଜାଣିଛି ତାହା ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମୁଁ ଯାହା ଜାଣିଛି ତାହା ବୁଝିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଯାହା ବୁଝିଛନ୍ତି ତାହା ସଠିକ୍ ଅଟେ । କାରଣ ଆସନ୍ତାକାଲିର ମନୁଷ୍ୟ ଆଉ ପଞ୍ଚମ ଜାତିର ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ପଞ୍ଚମ ଜାତି ପାଇଁ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାର ନିୟମ ଆଉ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ଜୀବନକୁ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ବୁଝିବା ଦରକାର।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ଜୀବନକୁ ପୁରୁଣା ମଣିଷଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂଆ ଢଙ୍ଗରେ ବୁଝିବା ଦରକାର, ମୁଁ ଠିକ୍ ଏତିକି ବୁଝାଉଛି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀତ୍ୱରେ, ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ଆଜିର ମଣିଷ ପଛକୁ ନ ଚାହିଁବା ଶିଖିବା ଦରକାର, କିମ୍ବା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ, ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ବୃଦ୍ଧଙ୍କୁ ପଛକୁ ନ

ଗ୍ରହଁବା ଶିଖିବା ଉଚିତ୍ ।

ଆସନ୍ତାକାଲିର ମନୁଷ୍ୟ ଆସନ୍ତାକାଲିର ଜୀବନ, ଆଜି ବଞ୍ଚିବା ଶିଖିବା ଦରକାର ଏବଂ ଗତକାଲିର ସ୍ୱଭାବ ଆଧାରରେ ଆଜି ଆଉ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ । ଏବଂ ଏହି ଅବସ୍ଥା ନିରପେକ୍ଷ ଅଟେ ଏବଂ ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବଞ୍ଚିବ । ଏବଂ ଆସନ୍ତାକାଲିର ଲୋକମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ସର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ବଞ୍ଚାଇଥାନ୍ତେ ଏବଂ ଏହି ନୂତନ ପରିସ୍ଥିତିର ନିୟମକୁ ବୁଝିଥାନ୍ତେ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥକୁ ଅମର କରିବାର ଶକ୍ତି ପାଇବେ।

ଯଦି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଆପଣଙ୍କର ଅଛି, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ନିଜ ସ୍ୱଭାବକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବାର ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଭାବରେ କହିବାକୁ ପଡିବ, କାରଣ ଏହି ଦର୍ଶନ ଏକ ମାନସିକ ଦର୍ଶନ ନୁହେଁ, ଏହି ଦର୍ଶନ ନିଜ ଭିତରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅନୁଭବ, ନିଜ ଭିତରେ ଆତ୍ମ-କେନ୍ଦ୍ରିତ, ଯାହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର କୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଆପଣ ପୁରୁଣା ଜୀବନର ଅଯଥାତକୁ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ପୁରୁଣା ଜୀବନଶୈଳୀର ଅଯଥାତକୁ ଅନୁଭବ କରିବା ପରେ, ତୁମେ ମୋ ପରି, ଏକାକୀ, ଏକାକୀ, କେବଳ ଆତ୍ମାରେ ସମାନ ଆତ୍ମା ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେକୌଣସି କମ୍ପନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ, ଯାହା ଅଦୃଶ୍ୟ ଶକ୍ତି ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଭିତରେ ଆବଶ୍ୟକ ଶକ୍ତି ଜାଗ୍ରତ କରିବ।

ତେଣୁ ଆଜିକାଲିର ସମସ୍ୟା, ପ୍ରତିଦିନର ସମସ୍ୟା, ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିବା ଠାରୁ ବହୁତ ବଡ଼, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ନୂଆ ନିୟମ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ଏହା ବହୁତ ବଡ ଅଟେ ।

ଯଦି ଆପଣ ନୂତନ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯାହା ଆଉ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ, ତେବେ ସେଗୁଡିକ କେବଳ ଏକ ଯୋଡ଼ା, ଏକ ଉପଦ୍ରବ, ଯାହା ସହିତ ତୁମର ବାକି ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ।

କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣ ନୂଆ ନିୟମ କୁ ଜାଣନ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମଲାଗୁ କରନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ଗ୍ରରିପାଖରେ ଜୀବନ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଶୈଳୀକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ଏବଂ ଧୀରେ ଧୀରେ, ଆପଣ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ମୁଁ ନୂଆ କହିବି ନାହିଁ, କାରଣ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ଏବଂ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି | ପୁରୁଣା ଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଛି ନୂଆ ଜୀବନ । ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ହେଉଛି ଏକ ଜୀବନ ଯାହାର ପୁରୁଣା ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ |

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ବଞ୍ଚେ, ସେ ନୂତନ ଜୀବନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ, କାରଣ ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଫର୍ମ ପାର୍ଥକ୍ୟର ଭ୍ରମ ପୁରୁଣା ଜୀବନ ପରି, ନୂତନ ଜୀବନ ପାଇଁ ମହାନ ଅଟେ ।

କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ନୂତନ ଜୀବନ ଯାପନ କରେ, ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଅଛି, ଏବଂ ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଅନୁଭବ କରେ ଯେ ତାଙ୍କର ନିଜ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜିନିଷ ଉପରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ, ସେ ନୂତନ ଜୀବନର ନିରପେକ୍ଷ ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରେ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଏହି ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ବୁଝିପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା କମ୍ପନ ମାଧ୍ୟମରେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ମନ, ତାଙ୍କ ଭାବନା, ତାଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସଂଗଠିତ କରେ |

ଏକ ନୂତନ ଜୀବନ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନୂତନ ଜୀବନ, ଏହା ଏକ ଜୀବନ ଯାହା ଆପଣଙ୍କର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ଜୀବନ ଯାହା ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ, ଯାହା ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ, ଯାହା ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଏ । ନୂତନ ଜୀବନରେ ଅହଂକାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କମ୍ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ; ନୂତନ ଜୀବନରେ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କମ୍ ଅନୁଭବ ହୁଏ ନାହିଁ; ନୂତନ ଜୀବନରେ, କେବଳ ଆତ୍ମା ଅହଂକାର ସହିତ ଭାଇବ୍ରୀୟ ସମନ୍ୱୟରେ ରହିଥାଏ, ଯାହା ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ସହିତ ଭାଇବ୍ରୀୟ ସମନ୍ୱୟରେ ଥାଏ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ଅକ୍ଷ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ଏବଂ ଏହି ଅକ୍ଷ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କିରଣ ସ୍ରୋତର ଶକ୍ତିକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ଏବଂ ଏହି ଶକ୍ତିରୁ ହିଁ ଆପଣ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତି; ଏହା ହେଉଛି ଏହି ଶକ୍ତି ଯାହାକୁ ଆପଣ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି; ଏହା ହେଉଛି ଏହି ଶକ୍ତି ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ପଦାର୍ଥରେ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନୂତନ ଜୀବନରେ ମନୁଷ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ଅବତରଣ କରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା: କୌଣସି ଆତ୍ମା ଯାହା ଏହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି, ଏବଂ ଏହି ଆତ୍ମାର ଆଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିବା କୌଣସି ଆତ୍ମା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବିକଶିତ ହୁଏ ଏବଂ ଅଗ୍ରଗତି କରେ, କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଅଟେ, କାରଣ ଏହି ସ୍ଥାନ ହେଉଛି ଆଲୋକ।

ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସରଳ, ଦୈନନ୍ଦିନ ଜିନିଷ ବୁଝାଉଛି: ମୁଁ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ କହୁଛି, ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସମସ୍ୟାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି, ଆପଣଙ୍କୁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ଯାହା ମାନବିକ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମାର ନିୟମର ବାସ୍ତବତା ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚେତନତାର ପରିଣାମ ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଛି, କୁହାଡି ପକାଇଦିଅ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦୁଃଖର କାରଣକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା - ଏହା ଏହି ନିୟମକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଏକ ଉପାୟ, କିନ୍ତୁ ଅନେକ, ଅଭିଜ୍ଞତା ଅଭାବରୁ ଆରମ୍ଭରୁ, କୁହାଡ଼ିକୁ ଭିତରକୁ ରଖି ସେମାନଙ୍କ ଆଙ୍ଗୁଠି କାଟିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଭିଜ୍ଞତାର ଏକ ଅଂଶ, ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ସହିତ ତୁମେ କୁହାଡିକୁ ଭିତରକୁ ପକାଇବାକୁ ଶିଖେ

ଏବଂ କାହାର ଆଙ୍ଗୁଠି କାଟିବ ନାହିଁ ।

ଚେତନା ସୃଜନଶୀଳ, ବିନାଶକାରୀ ନୁହେଁ; ଚେତନା ହେଉଛି ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟ । ଦୈନନ୍ଦିନ ସମସ୍ୟା, ଆପଣଙ୍କର ସମସ୍ୟା, ଭ୍ରମ, ଆପଣଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ମନ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଭ୍ରମ, ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କ ଭାବନାର ସ୍ରୋତରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ, ଏବଂ ଟ୍ରାଉଟ୍ ପରି, ଆପଣ ଆପଣଙ୍କ ସମୟ ବୁଲିବାରେ ବିତାଇଥାନ୍ତି ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଛି ଯେ ଆସନ୍ତାକାଲିର ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ହେବ ନାହିଁ, ମୁଁ ପ୍ରାଚୀନ ମନୁଷ୍ୟ ଅଜ୍ଞାତ ସବୁଠାରୁ ବଡ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ଆସନ୍ତାକାଲିର ମଣିଷ ନିଜ ଅଧୀନରେ ରହିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଅନୁଭୂତିରେ, ଆପଣ ଏପରି ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଛନ୍ତି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନୁଭବ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆପଣ ନିଜର ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସଚେତନତା ବହୁତ ବଡ଼ ଏବଂ ଏହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ନିଜ ଅଧୀନରେ ନଥାଉ ସେତେବେଳେ ଆମେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିଥାଉ; ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ନିଜ ର ହୁଅନ୍ତି, ଆମେ ଆମ ତ୍ୱଚାରେ ନଖ ଲଗାଇଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ନିଜ ସହିତ ଜଡିତ ନାହୁଁ, ଆମେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିଥାଉ | କିନ୍ତୁ ଅହଂକାର ତାହା ଚାହେଁ ନାହିଁ, କାରଣ ଅହଂକାର ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଏହା ମନରେ ଅଛି, ଏହା ଭାବନାରେ ଅନୁଭବ କରେ, ଏହା ପଦାର୍ଥରେ ବାସ କରେ; ଅହଂକାର ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର ଯେ ଏହା ଜୀବିତ ଅଛି । ସ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର ଯେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି, ପୁରୁଷ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି; ଆମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏହି ନିରାପତ୍ତା ଅସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ ।

କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଦୁଇଟି ଜୀବ ଜୀବନରେ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ନିଜ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ନିଜର ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ଅନ୍ୟର ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ପୁରୁଷ ଆଉ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀଙ୍କର ନୁହେଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଆଉ ତାଙ୍କର ନୁହଁନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଆଉ ଅଧିକାର ର ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ ଆଉ ଆମର ନୁହଁନ୍ତି, ଆମେ ଆଉ ଅଧିକାର ର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିନାହୁଁ ।

ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା କମ୍ପନରେ ଅଛି, ବୁଝିବାର ମାନସିକ ପଦ୍ଧତିରେ ନୁହେଁ । ଯାହାକୁ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା କଷ୍ଟକର ତାହା ହେଉଛି କମ୍ପନର ବାସ୍ତବତା । ଯାହାକୁ ଶବ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହଜ ତାହା ହେଉଛି ରୂପ ।

ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଯାହା କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତାହା କେବେ ବି କହୁନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ ଯାହା ମୁଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, କିନ୍ତୁ ମୋର ଏହା କହିବାର କ୍ଷମତା ଅଛି, କାରଣ ମୋର କମ୍ପନର ଶକ୍ତି ଅଛି | ତେଣୁ କମ୍ପନ ଆକାରକୁ ଡେଇଁ ବା ଛେନା ଭାଙ୍ଗି ଫସଲ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏଥିରେ ଥିବା ଶବ୍ଦକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ।

ସବୁ କିଛି କୁହାଯାଇପାରେ, ଏପରିକି ଯାହା ବୁଝିହେବ ନାହିଁ, ତାହା କେବଳ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ କହିବାର ପ୍ରଶ୍ନ । ଏବଂ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦିନେ ଚାହୁଁଛି ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଉ ନିଜକୁ ଅନୁଭବ କର ନାହିଁ, ଆଉ ନିଜକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ, ତୁମର \"ମୁଁ\" କ'ଣ ତାହା ଆଉ ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ, ତୁମର \"ଅହଂକାର\" କ'ଣ ତାହା ଆଉ ଜାଣନ୍ତୁ ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେସବୁ କାମନା କରୁଛି। କିନ୍ତୁ ସେଦିନ ନ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଣିରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଧୀରେ ଧୀରେ ଏହା ଆଡକୁ ଗତି କରୁଛନ୍ତି । ଏବଂ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ବାସ୍ତବତାର ସୂକ୍ଷ୍ମତାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ |

ପୃଥିବୀର ମଣିଷ, ଆମର ଧାରଣା ଅଛି ଯେ ଆମ ଜୀବନର ଯେକୌଣସି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ, ଆମେ ନିଜକୁ ଆମ ଜୀବନର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ସ୍ଥାନିତ କରିପାରିବା, ଏହି ଭାବନା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ଏହା ଆମ ଭିତରେ, ଏକ ଶକ୍ତି, ଏକ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରେ ଏବଂ ଏହି ଭାବନା ଆପେ ଆପେ ଆମକୁ ବନ୍ଦୀ କରିଦିଏ । ପୃଥିବୀର ସର୍ବୋତ୍ତମ କାରଣ ପାଇଁ ମଣିଷ ପ୍ରତିଦିନ ନିଜକୁ ବନ୍ଦୀ କରିରଖିଥାଏ; ସୌଭାଗ୍ୟବଶତଃ, ସକ୍ରେଟିସ୍ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହାର ବିପରୀତ, ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ। ଚମତ୍କାର, ମନୁଷ୍ୟର ଦର୍ଶନ; ଚମତ୍କାର, ଦର୍ଶନ, କାରଣ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଉପକରଣ ନ ଦେଇ ସେ କ'ଣ ହେବା ଦରକାର ତାହାର ଆଶା ଦେବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଦର୍ଶନ ଠିକ୍ ଅଛି, କାରଣ ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦାନ୍ତ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦାନ୍ତ ବାହାର କରେ, କିନ୍ତୁ ଚେତନା ଆହୁରି ସୂକ୍ଷ୍ମ, କାରଣ ଏହା ଉଭୟ ଦାନ୍ତ ବାହାର କରେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର କିଛି ବାକି ନାହିଁ ।

ତେଣୁ ଅବଧିର ଶେଷ ପାଇଁ, ମୁଁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ନ ଜାଣି କିପରି ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ ।

ପ୍ରଥମତଃ, ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ । ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ ସେ ନିଜକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ କୌଶଳ ଖୋଜିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଏବଂ ନିଜକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ କୌଶଳ ଆବିଷ୍କାର କରିବାରେ ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ ବୁଝିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ କେବେ ବି ନିଜକୁ ବୁଝିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆତ୍ମ-ବୁଝାମଣା ହେଉଛି ମନୁଷ୍ୟର ଏକ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରୟାସ; ଏହା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରୟାସ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟର ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମୂଲ୍ୟବାନ; ଏହା ଏକ ପ୍ରୟାସ ଯାହାକୁ ମନୁଷ୍ୟର ସମାଜରେ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟର ବାସ୍ତବତାରେ, ଏହା ଏକ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରୟାସ | ଏହା ଏକ ପ୍ରୟାସ ଯାହା କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଆଂଶିକ ବିଫଳତା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସମୟରେ ନିଜକୁ ଭୁଲ ସୂଚନା ଦେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ ଏବଂ ନିଜକୁ ଭୁଲ ସୂଚନା ଦେବାରେ, ସେ ନିଜ ବିଷୟରେ ଆଉ ଏକ ଭ୍ରମ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଇତ୍ୟାଦି ।

ମନୁଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ, ସେ ନିଜ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିଜ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହା ଶିଖିଥାଏ, ସେ ନିଜ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରେ, କାରଣ ସେ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରେ ଯେ ସେ ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପୂର୍ବରୁ କେଉଁଠାରେ ସେ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବେ ନିଜ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିଜ ସହ ନ ରଖି ସେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାତରେ ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଏ ।

ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଜ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିଜ ସହ ନ ରଖି ସେ ନିଜ ଅଜ୍ଞାତରେ ନିଜକୁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଦେଖନ୍ତି ଏବଂ ସମୟକ୍ରମେ ସେ ଅନୁଭବ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦିଅନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ କ'ଣ ଅଭାବ ରହିଛି; କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ, ଯଦି ସେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ଅଭାବକୁ ଗମ୍ଭୀରତାର ସହ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେ ପୁଣି ସେହି ଖେଳ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ।

ମନୁଷ୍ୟର ନୂତନ ଫର୍ମୁଲାରେ, ସେ ନିଜ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିଜ ସହିତ ଯୋଡ଼ିବାକୁ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ବରଂ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚିବା ଏବଂ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ସେ ଯାହା କରନ୍ତି ତାହା ଅନୁଭୂତିର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ ଯାହା ତାଙ୍କ କମ୍ପନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚିବା ଆବଶ୍ୟକ | ଯଦି ସେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତି, କାନ୍ଥର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱର ବିଷୟରେ ସଚେତନ ହୁଅନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବେ, ସେହି ସମୟରେ ସେ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ତାଙ୍କ ମୂର୍ଖତା, ତାଙ୍କ ଭୁଲ ବଞ୍ଚିବେ ଏବଂ ଏହି ଭୁଲଗୁଡ଼ିକ ଧୀରେ ଧୀରେ ହ୍ରାସ ପାଇବ |

ପଛ କୋଣରେ ଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ଉଦାହରଣ ଦେବି, ଶ୍ରୀମତୀ ଏକ୍ସ।, ଶ୍ରୀମତୀ ଏକ୍ସ ଜଣେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭାବପ୍ରବଣ ପ୍ରକାରର ମହିଳା । ଜଣେ ମହିଳା ଯିଏ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି ନିଜ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାକୁ, ନିଜ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବାକୁ, ନିଜର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସ୍ଥିତିକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରି ଆସୁଛନ୍ତି ।

ସେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟ ଖୋଜୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଭାବନା ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ବି ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେଉଥିଲା ଯେ ସେ ପଛକୁ ଗତି କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ବି ସେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେଲା ଯେ ସେ ଆଦୌ ଆଗକୁ ବଢ଼ିନାହାନ୍ତି।

ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ବି ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଉ, ଆମେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଉ; ଜୀବନରେ ଆମେ କେବେ ପଛକୁ ଯାଇନଥାଉ, ଏହା ଅହଂକାରର ଭ୍ରମ । ଜୀବନରେ ଆମେ ସବୁବେଳେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଉ, କିନ୍ତୁ ଯାହା ହୁଏ ତାହା ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଚାହୁଁଛୁ ସେତେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ୁନାହୁଁ; ଆମେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭଳି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢୁନାହୁଁ, ଏବଂ ତା'ପରେ ସେମାନେ ଆମ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ; ତେଣୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସର୍ବଦା ଆମ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଆଗେଇ ଯାଆନ୍ତି ଏବଂ ଆମେ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ସର୍ବଦା ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥାଉ, ଏହା ଅହଂକାରର ଭ୍ରମ ।

ତେଣୁ ମହିଳା ଜଣକ କେବଳ ନିଜ ବେଗରେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବେଗ ସବୁଠାରୁ ଭଲ, ଭାବନାତ୍ମକ ସନ୍ତୁଳନ ପାଇଁ, ମାନସିକ ସନ୍ତୁଳନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ବେଗ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ତାହା ହିଁ ଆଗକୁ ବଢିଥାଏ । ଏହା ଏତେ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗତି କରିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ତୁମର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିବ, ଏହା କେବଳ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ।

ତେଣୁ, ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାଳ ଅଛି, ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ, ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ଅନ୍ୟ କାହା ତୁଳନାରେ ଧୀର ଅଟେ, କାରଣ ପ୍ରଗତିର ତାଳକୁ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ, ତାହା ହେଉଛି ଆପଣ ଯେଉଁ ବେଗରେ ଗୋଟିଏ ରାଜ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟ ରାଜ୍ୟକୁ ଯାଆନ୍ତି ତାହା ନୁହେଁ, ବରଂ ଆପଣଙ୍କୁ ଖୁସି ରହିବା, ନିଜ ବିଷୟରେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବାର କ୍ଷମତା । ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଅଧିକ ଭଲ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଯେତେ ଅଧିକ ଅଗ୍ରଗତି କରନ୍ତି, ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଅଧିକ ଭଲ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି, ସେତେ ଅଧିକ ଆପଣ ଆଗକୁ ବଢିଥାନ୍ତି । ଏବଂ ଏଠାରେ ଅଙ୍ଗୁଠିର ନିୟମ ଅଛି: ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବେ, ଆପଣ ସେତେ ଆଗକୁ ଯିବେ। ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବେ, ସେତେ ଆଗକୁ ଯିବେ।

ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ ଏହା ବୁଝିବା ଜରୁରୀ ଯେ ସେ ଆଉ ନିଜକୁ ଜାଣିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ୍ ନୁହେଁ | ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରାରେ ଏହା ଏକ ବଡ଼ ବିପ୍ଳବ। ଏହା ଏକ ପାଖାପାଖି ମୋଡ଼, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଶେଷରେ ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପୂର୍ବ ଭଳି ଭାବରେ ଦେଖୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଢଙ୍ଗରେ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ ।

ଆଗରୁ, ସେ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟାସ ସହିତ ନିଜକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ଯାହା କେବେ ବି କିଛି ସୃଷ୍ଟି କରିନଥିଲା, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରୟାସ ବିନା ନିଜକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ ଯାହା କିଛି ଦିଗକୁ ନେଇଯାଏ - ଏହା ହେଉଛି ନୂତନ ଶିକ୍ଷାର ଚାବିକାଠି ।

ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବୁଝିଥାଏ ଯେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ସେ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଅହଂକାରର ମହାନ ଦୁଃସାହସିକତାକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ସାରିଛନ୍ତି, ଯାହା କି ଅହଂକାରର ଏକ ବୌଦ୍ଧିକ ଦୁଃସାହସିକ, ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟ ଦର୍ଶନ ତାଲିକାରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କିଛି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ମଣିଷର ବୌଦ୍ଧିକ ଏବଂ ଦାର୍ଶନିକ ବିକାଶର ମୂଳରେ ଥିଲେ; ଏହା ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆଜି ଏହାର କାରଣ ହଜିଯାଇଛି।

ମନୁଷ୍ୟକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆଟଲାଣ୍ଟିଆନ୍ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ, କିନ୍ତୁ ବିକଶିତ ମାନସିକ ଶରୀର ଥିବା ଜଣେ ଆଟଲାଣ୍ଟିଆନ୍ ହେବା ଦରକାର। ଏବଂ ଥରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ବୁଝିବା ପରେ: ନିଜକୁ ମାଡ଼ ମାରିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, ଆମେ ନିଶ୍ୱାସ ନେବା ଆରମ୍ଭ କରିଥାଉ | ଏହା ଏତେ ସରଳ, ଏହା ମୁର୍ଖତା, କିନ୍ତୁ କଥାଟି ଥିଲା ଜାଣିବା ।

ତୁମ୍ଭେ ମାନବଜାତିର ମହାନ ଆବିଷ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖ, ଏବଂ ତୁମେ ସର୍ବଦା କହୁଛ: ଏହା ଜାଣିବାର ବିଷୟ ଥିଲା।.. ଏହା

ସବୁବେଳେ ସମାନ ଜିନିଷ ଅଟେ । ଏବଂ ମାନବ ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏହା ସର୍ବଦା ଜାଣିବା ବିଷୟରେ |

କିନ୍ତୁ ଏହା କେଉଁଠୁ ଆସିଲା?

ଏହା ସବୁବେଳେ ଉପରୁ ଆସିଥାଏ, ଏବଂ ସମୟ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ; ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଆସିଛି, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଚାଲିଛି ।

ଭୌତିକ ସ୍ତରରେ ଅହଂକାରର ସବୁଠାରୁ ବଡ ପୁରସ୍କାର ହେଉଛି ଏହି ଅନୁଭବ ଯେ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପକାଇଥିବା ସବୁ କିଛି ଆଉ ତାଙ୍କୁ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପକାଇପାରିବ ନାହିଁ । କେହି କେହି ଭିତରୁ ବୁଝିପାରନ୍ତି, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ଅହଂକାର ଯଥେଷ୍ଟ ସଚେତନ, ତାଙ୍କ ଅନୁଭୂତିରେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁଭୂତିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୁଏ, ଆତ୍ମାର ସରଳତାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ସେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରୁ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କର ଧାରଣାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଜାଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଏ । ଯେଉଁଠି ସେ ତ୍ରୁଟି ଦେଖିଲେ, ଗୁଣ ଦେଖିଲେ, ଯେଉଁଠି ଗୁଣ ଦେଖିଲେ, ସେଠାରେ ସେ କିଛି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ।

ମୁଁ ଏହାକୁ ଫେରିଆସିବି: ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତ୍ରୁଟି ଦେଖିଲେ, ସେ ଗୁଣବତ୍ତା ଦେଖନ୍ତି, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଗୁଣବତ୍ତା ଦେଖିଲେ, ସେ କିଛି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ, କାରଣ ତ୍ରୁଟିରୁ ଗୁଣବତ୍ତା, ନିରପେକ୍ଷତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇଛି। ଏବଂ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଛନ୍ତି ।

ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅହଂକାର ଦୋଷର ଭ୍ରମକୁ ମାରିବାରେ ସଫଳ ହୁଏ, ସେ ଗୁଣବତ୍ତାର ଭ୍ରମକୁ ବୁଝିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ଆତ୍ମ-ନିରପେକ୍ଷତା ବାଟରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଆଉ ନିଜ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ ନୁହଁନ୍ତି । ସେଠାରେ, ସେ ଅନୁଭବ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ସ୍ମାର୍ଟ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୌରବ ଦ୍ୱାରା ସ୍ମାର୍ଟ ଅଟନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ସୁପରମାନସିକ ଚେତନା ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ମାର୍ଟ ଅଟନ୍ତି ।

ଏବଂ ତା'ପରେ, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ ଯେ ସେ ସ୍ମାର୍ଟ, ତା'ପରେ ଏକ ଅହଂକାର ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ ଯେ ସେ ସ୍ମାର୍ଟ, ସେ ବହୁତ ସ୍ମାର୍ଟ ହେବା ଆରମ୍ଭ କରେ; କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ମୁଁ କ'ଣ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତାହା ବୁଝନ୍ତି ।

ଅହଂକାର ପାଇଁ ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସର୍ବଦା ଅନୁଭବ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ, କାରଣ ନିଜକୁ ଖୋଜିବା ହେଉଛି ଦୁଃଖ, ଏବଂ ଏହା ଜାଣିବା ଏତେ ସହଜ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜକୁ ଖୋଜିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ଆପଣ ଯାହା ଅଛନ୍ତି ତାହା ବଞ୍ଚିବାକୁ ପଡିବ, ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଯାହା ଅଟନ୍ତି ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ପରିବର୍ତ୍ତନ[ସମ୍ପାଦନା]।

ଥରେ ଆପଣ ଏହାକୁ ଦେଖିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରମାଣ ଅଛି ଯେ ଆପଣ ଯାହା ଥିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ, ଆପଣଙ୍କ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିକାଶରେ ଆଜି ଆପଣ ଯାହା ଅଛନ୍ତି ତାହା ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଯେମିତି ଅତୀତରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ଲୋକ ନିଜକୁ କୁଟିଆ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ, ଆଜି ଆପଣ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସିଧା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

ତେବେ କ'ଣ ହେବ? ଅନୁଭୂତିର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଯେଉଁ ଅହଂକାରକୁ ଏଭଳି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ତାହା ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ସତ୍ୟତା ଅଧ୍ୟୟନ ର ଶିକାର ହୋଇଥାଏ:

ଏହା ହୋଇପାରେ କି ମୁଁ ଏତେ ସ୍ମାର୍ଟ? ଏତେ ସ୍ମାର୍ଟ ହେବା ସମ୍ଭବ କି? ଆପଣ ଏକ ଗାତରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅନୁଭବ କରିବା ସମ୍ଭବ କି? ଆପଣ ଠିକ୍ ଅନୁଭବ କରିବା ସମ୍ଭବ କି ଏବଂ ତା'ପରେ ଆପଣ ଠିକ୍ ଅଛନ୍ତି?

ଅନ୍ୟ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ, ହଠାତ୍ ଏହା ଭୁଲ୍, ହଠାତ୍ ଏହା ଅସ୍ଥାୟୀ, ହଠାତ୍ ଏହା ଏକ ଭ୍ରମ, ହଠାତ୍ ଏହା ଏକ ପରାମର୍ଶ ।

ତେଣୁ ଅହଂକାର ଉଭୟ ପ୍ରଶ୍ନର ଶିକାର ହୋଇଥାଏ; ଶେଷରେ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁନାହିଁ; ଏହା କ'ଣ, ଏବଂ ଏହା କ'ଣ ତାହା ପାଇଁ ମାପ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ନିୟମ ହେଉଛି ନିଜ ବିଷୟରେ ଭଲ ଅନୁଭବ କରିବା | କିନ୍ତୁ ଏହା ଜାଣିବାର ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା, ଏବଂ ଅହଂକାର ନିଜେ ଏହା ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଅହଂକାର ନିଜକୁ କିମ୍ବା ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ଗୁଣବତ୍ତା ରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକ ମାପ, ଉପକରଣ ଖୋଜୁଛି, ଏବଂ ଅହଂକାର ନିଜେ ଏହାକୁ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅହଂକାର ମିଛର ନିୟମ ଅଧୀନରେ ଅଛି, ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳତା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ସେ ନିଜ ସମ୍ପର୍କରେ, କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯାହା କେବଳ ଏହାର ଚକରେ ଏକ କଥା ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ, ଏହାକୁ ବିକଶିତ କରିବା ପାଇଁ।

ତେଣୁ ଅହଂକାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅହଂକାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଏ, ଯାହାର କ୍ଷମତାର ଅଧିକାର ଅଛି, ସେ ଯାହା ଜାଣନ୍ତି ତାହା ଜାଣିବାର ବିଜ୍ଞାନ । ଏବଂ ଏହି ଅନ୍ୟ ଅହଂକାର, ଯାହାର ଏହି ଅଧିକାର ଅଛି, କମ୍ପନ ଦ୍ୱାରା, ଗ୍ରହଣୀୟ ଅହଂକାରରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରେ, କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅହଂକାର, କାରଣବଶତଃ, ସୁପରମେଣ୍ଟାଲ ଚେତନାର ଏହି ନୂତନ ଗଠନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇପାରେ ।

ସେଥିପାଇଁ, ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ କଥା ହୁଏ, ତୁମର ଚିନ୍ତାଧାରା ସକ୍ରିୟ ହୋଇନଥାଏ ଏବଂ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ତାହା ତୁମକୁ ମାନସିକ ଶୂନ୍ୟତାରେ ମିଳିଥାଏ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ଅହଂକାର ଚିନ୍ତା କରେ ଯେ ସେ କାହିଁକି ମନରେ ଖାଲି ଅଛି, ସେ କାହିଁକି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରୁନାହିଁ, କାହିଁକି ମନକୁ କିଛି ଆସୁନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବରୁ, ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ମନରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଆସୁଥିଲା, ଏହାର ଉତ୍ତର ଅଛି ।

କମ୍ପନ ରିସିଭରରେ ଥିବା ମାନସିକ ଶରୀରକୁ ନିଷ୍କ୍ରିୟ କରିଦିଏ, ଏବଂ ତା'ପରେ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଅହଂକାର

ଶେଷରେ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି, ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା କିଛି ନ କରି ଏବଂ କେବଳ ଶକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରି ଏହାକୁ ବିକୃତ କରିଥାଏ ।

ଯଦି ଆମେ ନିଜକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ, ତାହା ଅହଂକାର ମାଧ୍ୟମରେ; ଯଦି ଆମେ ନିଜକୁ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ, ତାହା ଅହଂକାର ମାଧ୍ୟମରେ; ଯଦି ଆମେ ନିଜକୁ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ, ତାହା ଅହଂକାର ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଦି ଆପଣ କିଛି ଖୋଜିବାକୁ ଶିଖନ୍ତି ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କ ଅନୁକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଶିଖନ୍ତି, ତେବେ ଅହଂକାର ନିଜେ ଆସନ୍ତାକାଲି କ'ଣ ହେବ ତାହାର ପ୍ରତିଫଳନ ପାଲଟିଯାଏ । ଏବଂ ଆଜି ଯାହା ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଛି ତାହା ଚେତନା ଦ୍ୱାରା କଏଦ ହୋଇଛି ଏବଂ ଆସନ୍ତାକାଲି, ଏକ ମାସରେ, ଦୁଇ ମାସରେ, ଆଉ ଏକ ସ୍ପନ୍ଦନରେ, ଯାହା ଅହଂକାର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ ଏବଂ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଅହଂକାର କିମ୍ବା ଅଧିକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅହଂକାର, ଅଧିକ ସଚେତନ ଅହଂକାର, ଅଧିକ ସନ୍ତୁଳିତ ଅହଂକାର, ଏକ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅହଂକାର, ଏକ ଅଧିକ ସ୍ଥିର ଅହଂକାର ରେ ପରିଣତ କରିବ ।

ଯଦି ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି: ତୁମେ ଯେପରି ଅଛ ସେମିତି ନିଜକୁ ନିଅ, ଏବଂ ମୁଁ ଶ୍ରୀଙ୍କ ସହ କଥା ହେଉଛି। X, ଆପଣ ଯେପରି ଅଛନ୍ତି ସେମିତି ନିଜକୁ ନିଅନ୍ତୁ। ତୁମର ଅଚେତନତା ତୁମକୁ ତୁମର ପ୍ରକୃତ ମହାନତା ଜାଣିବାରେ ବାଧା ଦେଇଥାଏ । ଯଦି ଦୁନିଆରେ ଆଉ କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ମହାନତାକୁ ଦେଖିପାରିବେ, ତେବେ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କୁ କେବଳ ନିଜ ଦିଗକୁ ଯିବାକୁ ପଡିବ |